

Etiketten

ANNE-MARIE PLASSCHAERT

De afgelopen jaren heb ik vaak van leerlingen gehoord: 'Ik heb dyslexie'. Die woorden stonden meestal voor: van mij moet je niets verwachten. Even zoveel keren luidde mijn antwoord: 'Ik doe niet aan etiketten en geef geen vrijbrief om je niet in te spannen. Volgens mij kun je veel meer dan je denkt.'

Deze uitspraak komt voort uit een jarenlange ervaring, want veelal blijkt hun vorm van 'dyslexie' niet verder te reiken dan het niet kennen van de juiste grammaticale regels. Ik neem zo'n clubje apart, en strijdend tegen het idee 'ik kan het niet', oefenen we in een strak regime werkwoordsvormen, meervouden of anderszins. Ze leren precies hoe ze de juiste werkwoordsvorm kunnen bepalen en weten de meeste regels toe te passen, mits ze elke stap uitvoeren. Zodra ze zelfstandig aan het werk zijn, gaat het regelmatig mis. Niet omdat ze niet weten hoe het moet, maar omdat het veel werk is en ze daarom stappen overslaan.

Ondanks het feit dat deze zogenaamde 'dyslecten' met uitleg en flink oefenen een hele sprong voorwaarts doen, maak ik mij niet geliefd met deze dril, want het is niet leuk. En daar zit wat mij betreft de kneep: tegenwoordig moet alles leuk zijn! Ik weet niet waar dit idee-fixe vandaan komt, want leren op zich zou al leuk genoeg moeten zijn. Wat is er mooier dan ontdekken, lezen, informatie verwerven, toepassen wat je hebt geleerd, geoefend of zelf uitgevogeld? Als daar af en toe een dril voor nodig is, dan is dat prima – ook op het trainingsveld, in de dansstudio of op de muziekschool wordt getraind, geoefend en gedrild.

De rij met een etiket binnenkomende leerlingen groeit jaarlijks: dyslexie, dyscalculie, adhd, add (meestal gebrek aan concentratie), pdd-nos... Natuurlijk zijn er terecht gestelde diagnoses en deze jonge mensen verdienen alle extra hulp en voorzieningen die we maar te bieden hebben. Maar even zo vaak betreft het leerlingen die gebukt gaan onder een etiket dat is gegeven om de school – of een ouder – in te dekken tegen mindere resultaten, door een management dat geld ruikt, of een leerkracht die niet is staat is om saaie lesstof over te brengen. Ik zie in ieder geval een hele hoop leerlingen, die met en beetje ouderwetse oefening, zichzelf nooit als een minkukel zouden beschouwen. Ik ben dus blij dat ook anderen alarm slaan en de inspectie onderzoek gaat doen.

ROM NIEUWSBRIEF

De nieuwsbrief linkt je maandelijks naar de laatste aanvullingen op de website, geeft extra nieuws en bezorgt je een glimlach met de vaste cartoon. Meld je aan op www.romnieuws.nl/nieuwsbrieven

Het nieuws uit het blad en de website, belangrijke gebeurtenissen en meer, het komt allemaal in je timeline als je ons volgt. **Like ons!**

Nieuwe artikelen, agenda-items en nieuwtjes worden meteen gemeld op twitter: [@romnieuws.twitter.com/romnieuws](https://twitter.com/romnieuws): **volg ons!**

ROTTERDAMS ONDERWIJSNIEUWS OVERAL TE VINDEN

Nu lees je ons magazine. Maar het ROM biedt meer:
www.romnieuws.nl

Blijf op de hoogte van actueel onderwijsnieuws,
lees dat wat je niet in het blad tegenkwam,
kijk in de agenda en meer.